AccueilRevenir à l'accueilCollectionSources historiographiquesCollectionBal'amī, Traduction de l'Histoire [des prophètes et des rois] de Ṭabarī (\[\] \[\]

Informations générales

DateIXe- début Xe s. extrait situé sous le règne deWahrām V Languepersan Type de contenuTexte historiographique

Comment citer cette page

Projet ANR TransPerse (CeRMI, CNRS); projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle).

Consulté le 30/11/2025 sur la plate-forme EMAN : https://eman-archives.org/TransPerse/items/show/532

Informations éditoriales

Éditions

- Traduction persane (Bal'ami)

Tārīḥnāmah-'i Ṭabarī / girdānīdah-'i mansūb bih Bal'amī ; bih taṣḥīḥ wa taḥšīyah-'i Muḥammad Rawšan. Téhéran : Surūš, 2001, 5 vol. (1320, 1905 p.), Bibliogr. p. [1901]-1905. Index.

- Traduction allemande partielle:

Nöldeke, Th., Geschichte der Perser und Araber zur Zeit der Sassaniden aus der Arabischen Chronik des Tabari, Leiden, 1879, réimpr. 1973.

- Traduction française:

Zotenberg, H., Chronique de Tabari, II, Paris, 1869, Partie II, Chapitre XXII, p. 124-125.

- Traduction anglaise:
- . Bosworth, E., *The History of al-Ṭabarī*. *The Sasanids, the Byzantines, the Lakmids,* New York, 1999.
- . traduction anglaise du passage sur Bosworth: cf. Greatrex, G., Lieu, S. N. C., *The Roman Eastern Frontier and the Persian Wars (AD 363-630)* II. *A Narrative Sourcebook*, London, 2002, p. 36.

Références bibliographiques

à compléter

Khalegi-Motlagh, D., «<u>Amīrak Bal'amī</u>», Encyclopaedia Iranica I/9, Costa Mesa, 1989, p. 971-972.

- Zadeh, T. «al-Bal'amī», The Encyclopedia of Islam, New Edition, III, Leiden, New York, 1986.

(voir le lien) Référence à vérifier

Liens

- Traduction française par H. Zotenberg, <u>Chronique de Tabari, Tome 2</u> (en libre accès sur Archive).

Indexation

Noms propres<u>Narseh (général des Perses)</u>, <u>Wahrām V</u> Toponymes<u>Chine</u>, <u>Inde</u>, <u>Makrān</u>, <u>Perse</u> Sujetsarmée, éléphants, flèche, Grands, mariage, tribut, victoire</u>

Traduction

Texte

Partie II, chapitre XXII

Histoire du règne de Wahrām Gūr.

Combat pour le roi de l'Inde et cessions des régions limitrophes à la Perse

[trad. Zotenberg, p. 124] Or il advint qu'un ennemi, le roi de Chine, avec une nombreuse armée, vint attaquer le roi de l'Inde. Celui-ci voulut lui offrir de payer tribut. Wahrām lui dit: «Je te suffirai à moi seul.» Alors le roi de l'Inde réunit l'armée et alla combattre l'ennemi; et Wahrām partit avec lui. Ensuite Wahrām alla seul au-devant de l'ennemi: de chaque coup d'épée il coupa en deux un homme; chaque flèche qu'il lança fit tomber quelqu'un, et chaque coup d'épée qu'il porta abattit une trompe d'éléphant; de sorte qu'il mit en fuite l'armée ennemie et que le roi de l'Inde remporta la victoire. Quand il fut de retour, il donna à Wahrām sa fille en mariage et de grandes richesses, et il voulut lui transmettre le gouvernement et le faire reconnaître par le peuple. Wahrām, se faisant connaître, dit au roi: «Je suis Wahrām, roi de Perse.» La renommée de Wahrām était venue jusqu'au roi de l'Inde, et [trad. Zotenberg, p. 125] celui-ci avait vu sa bravoure: il eut des appréhensions à son égard. Wahrām lui dit: «Je n'ai que faire de l'empire; mais j'ai voulu te voir, et voir tes sujets, tes armements et ton armée. Maintenant j'ai vu tout cela et j'en ai connaissance, et je vais retourner dans mon propre royaume; donnemoi les contrées de ton royaume qui touchent au mien.» Le roi de l'Inde accorda à Wahrām le pays de Sind, le Makrān et toute la contrée voisine de la Perse; il prit pour témoins de cette cession les Grands de son royaume. Ensuite Wahrām remit ces contrées à ce roi, en disant: «Sois mon lieutenant dans ces contrées et envoiemoi le tribut.» Lui-même prit la fille du roi et retourna dans son royaume. Après [une absence de] deux ans, il trouva le pays en sécurité entre les mains de Narsēh.

Description

Analyse du passageà compléter

Il existe plusieurs éditions de la traduction en persan par Bal'ami des "Chroniques de Tabari".

Le choix de l'édition de Mohammad Rowsan du texte de Bal'ami est lié à la richesse de ses notes et commentaires basée sur ...

Dans la traduction en persan la numérotation des chapitres est inexistant. Les correspondances avec la traduction française de Chronique de Tabari se fait toutefois à partir du titre et du contenu des chapitres.

Ainsi cette partie corresponds au chapitre XXII de Chronique, traduit en français par Hermann Zotenberg, qui a d'ailleurs utilisé la traduction persane de Bal'ami comme base de sa traduction! ...

Édition numérique

Vérification et relecturePoupak Rafii Nejad

Éditeur numériqueProjet ANR TransPerse (CeRMI, CNRS) ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle).

Mentions légalesFiche: Projet ANR TransPerse (CeRMI, CNRS); projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution – Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR).

Notice créée par <u>Poupak Rafii Nejad</u> Notice créée le 28/02/2022 Dernière modification le 01/07/2022

حرب پیل خواهد شدن، آنیک کس خویس با وی بقرستاد تا خبر باز آرد که چه کند.

پهراه برفت با کس منیک و اندر آن مرغوار آمد، و کس منیک به درختی برسد تا

پنگرد که بیل با پهراه چه کندا پهراه فراز بیل رفت و تیز به گسان برغهاد و بانگ بر بیل

زد بیل آهنگ وی کرد بهراه لیری بزدس به میان دو جسم اندر و همه تیر تدر وی

شد تا سوفار، و بیل پدان مشغول شد. پهراه بیاده شد و په دو دست خرطوه بیل د

پگرفت و در کشید تا به روی اندر افتاد، و پهراه شمشیر بر گردنش همی زد تا سرس

از تن جدا شد و سوش با خرطوه بر گرفت و بر گردن نهاد و آن مرغوار بیرون آمد

از بر راوگذر مردمان بیفگند، و خلق اندران عجب بماندند و همی نگریستند.

رسول سوی فیک باز گست و قبیک را بگفت؛ قبیک را عجب آمد از مردانگی او. وییر، را بیس خواند جون فیک بهرا، را پدید. مردی دید با خلقی تبکو و با قد و ۱۰ با لای یزرگ و با قوت او را گفت: ای جوانمردا نو کیستی اگفت: من مردی، از عجم از فرزندان مهتران، و قبیک عجم را بر من خسم گرفت از وی بتر سیده و آمد، به شهر قبیک تا ایمن باشم. قبیک او را بر کر د و خواسته داد بسیار و فرمرد تا بهرا، را از تدیسان او کردند به شکار و به سواری و مجلس و به هر حالی با قبیک همی بود و مشک از وی عر روزی مردیها و هنرها میارزیها همی دید و عجب همی داشت، بس دا دشمنی پدیدار آمد این ملک را از ملوک چین با سپاهی بسیار، و ملک از وی سخت بشکوهید و بترسید و با وی حرب نیارست کردن، و خواست که ساو و باج به وی دهد. بهرام او را گفت:

یا مَلِک! من به تنها او را جواب گویم و حرب او را من بَسَم، از وی میندیش.

مَلِک سپاه گرد کرد و به حرب آن دشمن بیرون کرد، و بهرام با وی برفت. چون سپاه ۲۰

رویاروی آمدند و صف برکشیدند، بهرام پیش دشمن بیرون شد تنها، و هر شمشیری
که بزدی مردی را به دو نیمه کردی؛ و هر تیری که بینداختی مردی بیفگندی و پیل را

خرطوم بیفگندی، تا آن سپاه دشمن هزیمت شد و مَلِک ظفر یافت. چون باز آمد به
خانه دختر خویش را به بهرام داد به زنی، و خواسته همه بدو داد و خواست که ملک
به وی سیارد و همه خلق را بر ان گواه کند.

بهرام خویشتن او را پدید کرد و گفت: من بهرام ام، ملک عجم، و مَلِک هندوستان نام بهرام گور شنیده بود و مردی و مبارزت او، چون گفت من بهرام ام، مَلِک از وی بترسید، گفت: مرا چه فرمایی؟ بهرام گفت: مرا به مُلک حاجت نیست، ولیکن خواستم که ترا ببینم و شهرهای تو و مردمان و سلاح و سیاه ترا؛ اکنون من باز مملکت خویش شوم. این شهرهای مملکت تو که به نزدیک من است به من ده. ملک شهرهای سند و زمین مکران و هر پادشاهی که نزدیک ملک عجم است به بهرام داد و همه مهتران پادشاهی خویش بران گواه کرد.

بهرام آن همه شهرها به ملک باز داد و گفت: تو خلیفت من باش بر این شهرها و خراج به من همی فرست. وخود دختر برگرفت و به پادشاهی خویش باز آمد. چون ۱۰ بازگشت، پادشاهی به دست مهرنرسی یافت بسلامت از پس دو سال. و آنگاه مهرنرسی را یا سباه به ملک روم فرستاد تا شهرهای روم بگشاید و خراج بر ملک روم نهد. و مهرنرسی را سه بسر ماند بزرگوار، بهرام ایشان را وزیران خویش کرد. و هر کسی اندر کاری مهتر بودند: یکی را نام زراوند بود، علم دانست و کار دین و حکمت. و هیربد بود یعنی موبد؛ و نام دیگر بسر [ماجشنس]، شمار دانست و مد دبیری؛ و بهرام او را بزرگ کرد و دیوان خراج و مملکت بدو داد؛ و نام سدیگر بسر اسمنگان، سواری و مهارزت دانست: بهرام او را سیاهسالار خویش کرد. و مهرنرسی برفت یا سیاه و میک روم با وی صلح کرد و ساو و باز بیذیرفت، و او سیاه نزد بهرام باز آورد بسلامت بهرام شادشد و او را بزرگ کرد.

و بهرام اندر مملکت بنشست و همه مملکت او را صافی شده بود، و خراج بر

۱- ملک روم و ترک و هند و سند برنهاده و مهرنرسی دستوری خواست و گفت: پبر

شدم و سال بسیار برآمد، اکنون به عبادت مشغول باشم و کار آن جهانی کنم. و

بسران خویش را بیش بهرام به بای کرد. بهرام او را دستوری داد تا به شهر خویش

باز شد، و نام آن شهر اردشیر خوره بود، و آنجا بنشست و عبادت همی کرد. و چهار

دیه را بنا کرد و اندر هر دهی آتشکدهای کرد: یکی مر خویشتن را و سدبگر مر

دیم را بنا کرد و اندر هر دهی باغی بزرگ بنا کرد و به هر باغی در هزار بن درخت سرو